

MARTTI LUTHER

Liikuttava näky

Kun tutkimme Jeesuksen syntymähistoriaa, muistakaamme, että kaikki kävi niin kuin näemme omista lapsistamme. En haluaisi teidän nyt pohtivan Kristuksen jumaluutta, Kristuksen valtasuuruutta, vaan sen sijaan hänen inhimillistä olemustaan. Katsokaapa Jeesus-last! Jumalan olemus saattaa pelottaa ihmistä. Sanomaton valtasuuruus voi musertaa hänet. Sen vuoksi Kristus omaksui meidän ihmisyytemme, syntiä lukuunottamatta, että hän ei pelottaisi meitä, vaan lohduttaa ja rohkaisee meitä rakkaudellaan ja armollaan.

Katsopa Kristusta nuoren äitinsä sylissä! Mikä voi olla suloisempaa kuin lapsi, mikä ihastuttavampaa kuin äiti! Mikä hienompaa kuin hänen nuoruutensa! Mikä herkempää kuin hänen neitsyytensä! Katsokaa, kuinka luottavainen tämä lapsi on! Ja kaikki tämä sitä varten, että sinun ei tarvitse omantunnon hädässäsi

pelätä lähestyä häntä, jolta tiedät saavasi lohdutuksen. Älä epäile, kun otat syliisi tämän neitsyen sylissä istuvan lapsen, kiittelet häntä ja naurat hänelle, kun toisin sanoen ajattelet, miten levollinen hän on, niin omakin sydämesi rauhoittuu. Usko! Usko! Tuskin voidaan ihmiselle antaa suurempaa rohkaisua, kuin että tämä Kristus tuli ihmiseksi, lapseksi, imeväiseksi, joka leikkii herttaisen äitinsä sylissä ja leppää hänen rinnallaan. Ketäpä tämä näky ei liikuttaisi ja lohduttaisi? Synnin, helvetin, omantunnon ja syyllisyyden valta on voitettu, kun lähestyt tätä leikkivää lasta ja uskot, että hän on tullut – ei tuomitsemaan vaan pelastamaan.

Joulukirja, Martti Lutherin ajatuk-
sia joulun sanomasta, s. 47–48. Toim.
Roland H. Bainton. SLEY-Kirjat. Hä-
meenlinna 1985. Otsikointi: MB

N:o 7-8-2016

Miksi vietät joulua?

Joulu on ehdottomasti suosituin juhlapyhä. Usein jo lokakuussa näkee ensimmäiset joulumainokset. Marraskuussa aletaan viimeistään miettiä lahjoja ja joulukuussa on jo hirveä kiire tehdä ostoksia ja lähettää kortteja. Nykyään joulu mielettään vahvasti perhejuhlaksi, johon kuuluvat lähes aina tietyt perinteet: joulupukki, jouluruoat, kuusi ja lahjat.

Tuntuu, että joulun pääsanoma on päässyt hukkumaan: kiire on korvannut rauhoittamisen, maalliset lahjat taivaalliset ja joulupukki Kristuksen. Joulussa pitäisi olla kyse juuri Seimen lapsesta, Jeesuksesta, ja hänen armostaan. Jouluna meidän tulisi hiljentyä ihmeen äärelle: Jumala tuli ihmiseksi pelastamaan meidät. Tämä lapsukainen on kaikkein kallein lahja, joka ihmisellä voi olla.

Toivon, että sinulla on tänä jouluna syvä ilo siitä, että sinulle on syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" (Luuk. 2:14) Riemullista joulun odotusta!

Mika Bergman

Adventin ajan kautta jouluun

Sana adventti tulee latinasta ja tarkoittaa tulemista. Adventin aikana muistetaan Kristuksen tulemista eri näkökulmista. Muistamme kuinka Vanhan liiton aikana odotettiin tulevaa Messiasta, joka sovittaisi synnit, niin kuin Jumala oli sanassaan luvannut. Muistamme, kuinka Kristus tuli suorittamaan lunastustyönsä. Samoin muistamme, kuinka hän tänä päivänä tulee armonvälineissä luoksemme, ja kuinka hän kerran tulee takaisin tuomitsemaan elävät ja kuolleet ja viemään omansa taivaan kirkkauteen.

Näin adventin aika valmistaa meitä myös jouluun. Jouluna Jeesus syntyi Neitsyt Mariasta. Tämä kuului Jumalan pelastussuunnitelmaan. Jumalan Poika tuli ihmiseksi, jotta hän voisi täyttää Jumalan lain kaikkien ihmisten puolesta, ja sovittaa ristillä koko maailman synnin.

Saamme tänäkin adventtina hiljentyä muistelemaan sitä, kuinka Kristus tuli ihmiseksi ansaitsemaan meille syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Saamme kiitollisina muistaa sitä, kuinka armonvälineiden, Jumalan sanan, kasteen ja ehtoollisen kautta Jeesus tulee tänä päivänä luoksemme ja lahjoittaa meille sen syntien anteeksiantamuksen, jonka hän ristillä ansaitsi kaikille maailman ihmisille. Saamme myös jäädä turvallisesti mielin odottamaan Kristuksen toista tulemusta, kun Kristukseen kastetuina ja häneen uskovina pääsemme viimeisenä päivänä iankaikkiseen autuuteen.

Dani Puolimatka

Kuka Jeesus on?

Jumalan Poika, Vapahtaja ja Herra

Nasaretin miehellä on monet kasvot. Näin ainakin, jos kysytään ihmisiltä, mitä he ajattelevat Jeesuksesta. Toisille hän on pelkkä myytti, toisille taas epämääräinen mutta tuttu uskonnollinen hahmo. Monia viehättää Jeesuksen eettinen opetus vuorisaarnassa. Joidenkin mielestä hän on suuri hengellinen opettaja. Usein ihmisillä ei ole mitään mielipidettä hänestä.

Kristityt uskovat, että Jeesus on Kristus, "Jumalan Poika ja meidän Herramme". Jeesuksen kasvot ovat Jumalan kasvot. Hän on Jumalan Poika. Se tarkoittaa, että hän on Jumala: samaa ole-musta kuin Isä, iankaikkinen, kaikkivaltias ja ääretön.

Kuitenkin hän on samalla ihminen. Jouluna kristikunta juhlii sitä, miten Jumalan Poika sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi Neitsyt Mariasta. Jumala tuli ihmiseksi. Ajallinen ja ikuinen, luotu ja luomaton, rajallinen ja ääretön kohtaavat.

Jeesus on maailman Vapahtaja. Hän on Jumalan vastaus kysymykseen: "miten ihminen voi löytää Jumalan?" Hän on kaiken hengellisen etsinnän päätepiste. Jeesus on Jumalan lopullinen ja täydellinen ilmoitus ihmiskunnalle. Hänessä armollinen Jumala katsoo meitä kasvoista kasvoihin.

Jeesus syntyi kuolemaan. Jumalan Poika tuli ihmiseksi voittaakseen ihmisten synnit. Hän kantoi ne ristille ja sovitti ne kärsimisellään ja kuolemallaan. Hänen ristinkuolemansa oli äärimmäinen rakkauden osoitus. Jeesus näyttää, että Jumala on rakkaus. Kun hän nousi voittajana kuolleista, hän osoitti maailmalle, että Jumala armahtaa: kaikki synnit on sovitettu, kuolema ja pahan valta on kukistettu.

Jeesus on myös Herra. Hän opetti niin kuin se, jolla on valta. Jeesuksen sanat evankeliumeissa todistavat hänen herruuttaan. Hän opetti, mitä on oikea usko ja oikea elämä. Näin Jeesus on suuri eettinen opettaja, mutta myös paljon

enemmän: hän opetti tien Jumalan luo. Herruudessaan hän myös hallitsee kaikkea ja tulee tuomitsemaan elävät ja kuolleet.

Jeesus tänään?

Jeesus ei ole vain historiaa, vaan hänet voi tuntea myös tänään. Hänen opetuksensa puhuttelee edelleen. Hän on yhä maailman Vapahtaja. Evankeliumi Jeesuksesta kutsuu uskomaan häneen.

Jeesus jätti meille myös sakramentit. Hän asetti ehtoollisen sanoen "tehkää tämä minun muistokseni." Hän antaa itsensä eh-

toollisvieraille: "ottakaa ja syökää: tämä on minun ruumiini."

Jeesus käski kastaa. Kastetuista Raamattu sanoo, että heidät on kastettu Kristukseen ja että heidät on haudattu Jeesuksen kuolemaan ja herätetty yhdessä hänen kanssaan.

Jeesuksen evankeliumi sekä hänen asettamansa kaste ja ehtoollinen tuovat hänet luoksemme tänä päivänä.

Mitä sinä ajattelet Jeesuksesta? Evankeliumi kutsuu sinua uskomaan häneen Jumalan Poikana, Herrana ja Vapahtajana.

Vesa Hautala

Miksi Jeesus tuli ihmiseksi?

Kiistattomasti on suuri uskon-salaisuus, miksi Jeesus on ilmes-tynyt lihassa (1 Tim. 3:16). Vas-tauksen saamiseksi tähän kysy-mykseen turvaudun Raamattuun, uskontunnustukseen, kirkkoisiin, hartausmateriaalin ja virsiimme.

Ensiksi Raamattu antaa meil-le hyvin kirkkaan ja täydellisen vastauksen: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi ian-kaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi." (Joh. 3:16, 17). Sen ytimessä, että Juma-la lähetti poikansa, on rakkaus kaikkia ihmisiä kohtaan kaikkina aikoina. Ketään ei suljeta pois Jumalan rakkaudesta ja Jumalan halusta pelastaa. Sana, jota Johan-neksen evankeliumissa käytetään Jumalan rakkaudesta, on kreik-kalainen sana "agape". Agape on epäitsekästä, uhraavaa, ehdotonta rakkautta. Agape on termi, joka määrittelee Jumalan mittaamatto-

man, vertaamattoman rakkauden koko ihmiskuntaa kohtaan. Ja, tietenkin, Jumalan rakkauden yti-messä on hänen halunsa pelastaa jokainen kadotukselta. Jeesuksesta tuli ihminen, niin että hän saattaa pelastaa meidät!

Ihmiseksi tuleminen osoittaa, miten Jumala vaikuttaa kätkeyty-mällä. Kukaan ei voi katsoa Ju-malaa hänen paljaassa majesteet-tisuudessaan ja silti elää. Jumalan majesteettisuus ja pyhyys ovat vain niin suuria, ettei kukaan voi nähdä Jumalaa.

Jumala lähetti Poikansa tule-maan lihaksi. Jeesusta kuvaillaan Sanaksi, joka "tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me kat-selimme hänen kirkkauttansa, sen-kaltaista kirkkautta, kuin ainokai-sella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta" (Joh. 1:14). Jumala lupasi Simeonille, vanhurskaalle ja hartaalle miehel-le, että tämä näkisi pelastuksensa ennen kuolemaansa. Kun Joosef ja Maria tulivat pyhäkköön 40 päivää Jeesuksen syntymisen jälkeen, he toivat Jeesuksen, niin että Moosek-sen lain vaatimukset toteutuisivat.

Simeon teki silloin rohkean tunnustuksen, jota käytetään eräissä liturgioissa: "Sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi" (Luuk. 2:30). Kauan ennen kuin Jeesus meni ristille, hänet tunnustettiin Jumalan pelastukseksi, maailman Vapahtajaksi. Jeesus jätti taivaan kunnian tullakseen maailmaan, jonka luomiseen hän oli osallistunut. Jotta Vapahtajallamme voisi olla liha ja veri ja jotta hän voisi tulla yhdeksi meillä, hänen tarvitsi syntyä kuten kaikki muut. Siksi hän siksi Pyhästä Hengestä (Luuk. 1:35) ja syntyi Neitsyt Mariasta (Jes. 7:14; Luuk. 1:35–46).

Sen, mitä Raamattu kertoo meille selvästi Jeesuksen tulemisesta ihmiseksi, me tunnustamme jumalanpalveluksessa Nikealaisen uskonnustuksen sanoin! Nämä kauniit sanat rohkeasti tuovat ilmi sen, miksi Jeesuksesta tuli ihminen!

Me uskomme yhteen ainoaan Herraan, Jeesukseen Kristukseen – Joh. 20:28; Apt., 16:31; Joh. 3:16

Jumalan ainoaan Poikaan – Ps. 2:7; Matt. 3:17; Joh. 1:1

joka ennen aikojen alkua on Isästä syntynyt – Joh. 1:1–2, 8:58; Kol. 1:16; Fil. 2:6

Valkeus Valkeudesta – Joh. 1:1–9
tosi Jumala tosi Jumalasta – Joh. 16:27–28; Joh. 1:1–2

syntynyt eikä luotu – Joh. 1:1–2, 16:28

joka on Isän kanssa yhtä ole-musta – Joh. 14:10–11, 17:22–23

ja jonka kautta kaikki ovat teh-

dyt – Joh. 1:3–10, Kol. 1:16

joka meidän ihmisten tähden ja meidän autuutemme tähden – Luuk. 2:30; Joh. 3:16; 1 Joh. 4:14; 1 Tim. 2:5–6

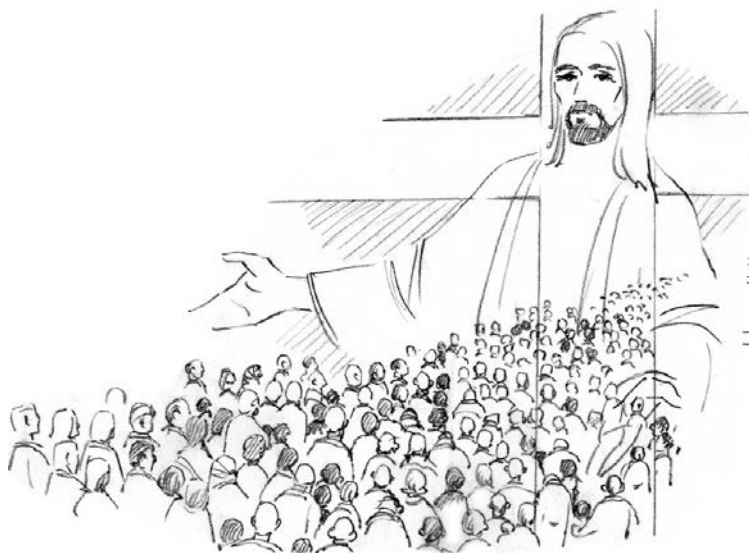
tuli taivaasta – Joh. 3:13, 31; Joh. 6:12–38

ja otti miehuuden Pyhän Hengen kautta – Luuk. 1:35

neitsyt Mariassa – Jes. 7:14; Luuk. 1:35–46

ja tuli ihmiseksi – Joh. 1:14; Fil. 2:6–8, Hepr. 2:14–17

Kirkko-isät myös kiinnittävät huomiomme Kristukseen ja hänen syntymiseensä, ja siihen, miksi hänen oli välttämätöntä tulla ihmiseksi. Yksi alkukirkon huomattavimmista teologeista oli Gregorios Naziansialainen. Hän oli Konstantinopolin arkkipiispa. Nämä sanat saattavat näyttää hyvin vanhanaikaisilta, mutta jos luemme niitä huolellisesti ja tarkasti, Herramme syntyminen ja sen välttämättömyys täyttää mielemme ihmetyksellä. Pyhä Gregorios kirjoittaa hyvin selvästi ja hienosti Kristuksen inkarnaatiosta ja siitä, miksi Jeesuksen täytyi syntyä ihmiseksi: ”Jumalan Poika, kaikkea aikaa vanhempi, näkymätön, käsittämätön, aineeton, ajan alku, valkeuden valkeus, elämän ja kuolematonmuuden lähde, kuva perikuvasta, horjumaton sinetti, täydellinen yhdennäköisyys, Isän määritelmä ja sana: hän on se, joka tulee omaksi kuvakseen ja ottaa luontomme meidän luontomme parhaaksi ja yhdistää itsensä älykkääseen sieluun

sieluni parhaaksi, puhdistaakseen [sen]. Hän ottaa itselleen kaiken, mikä on inhimillistä, lukuun ottamatta syntiä. Hän syntyi Neitsyt Mariasta, jonka sielun ja ruumiin Henki oli ensin pyhittänyt... Hän astuu esiin Jumalana, ihmisluonnossa, jonka hän on ottanut, yhtenä olentona, joka on tehty kahdesta päinvastaisesta aineksesta, lihasta ja hengestä. Henki antoi jumaluuden, liha otti sen vastaan.

Hän, joka tekee rikkaaksi, on tehty köyhäksi; hän ottaa lihani puutteen, että saatan saada hänen jumaluutensa rikkauudet. Se joka on täynnä, tehdään tyhjäksi; hänet tyhjennetään kunniastaan lyhyeksi ajaksi, jotta saan osan hänen ylenpalttisuudestaan. Mitä on tämä hyvyys? Mikä on tämä salaisuus, joka ympäröi minua? Olen saanut Juma-

lan kaltaisuuden, mutta en pystynyt pitämään sitä. Hän ottaa lihani, tuo pelastuksen, kuolemattomuuden lihaan." Pyhä Gregorios jatkaa: "Hän käy toiseen liittoon meidän kanssamme, liittoon, joka on paljon loistavampi kuin ensimmäinen."

Pyhyiden, jonka kadotimme Aadamin lankeamisessa, meidän täytyi saada takaisin Jeesuksen ottamassa ihmisyydessä hänen ollessa myös täysin Jumala. Ihmisenä Jumala voi voittaa synnin ja kuoleman tyrannit ja johtaa meidät takaisin itselleen kärsimyksensä ja kuolemansa kautta. Jeesus eli lain alla meidän sijassamme, täydellisessä tottelevaisuudessa kaikissa asioissa. Pyhä Gregorios kirjoittaa myös: "Hyvä paimen, joka uhraa henkensä lampaiden edestä, tuli etsimään hairahtuvaa lammasta

vuorille ja mäille, joilla te tarjositte uhreja. Kun hän löysi sen, hän nosti sen olkapäilleen, jotka kantoivat ristin puun ja johti sen takaisin taivaan elämään." Jeesuksen täytyi tulla ihmiseksi, niin että Jumalana ja ihmisenä hän soveltisi syntimme ja johtaisi meidät takaisin Taivaallisen Isämme luo.

Ja, tietenkin, palaten uskonpuhdistukseen, Martti Luther usein oli täynnä kunnioitusta, kun hän pohti Kristuksen syntymää. Hän opetti, että Jumala on meidän puolellamme. Luther väitti, että jos yrität löytää Jumalan ilman Jeesusta, löydät vain perkeleen. Hän opetti, että joulussa ei ole kyse tästä maailmasta pakenemisesta mielikuviin. Kristuksen syntymisessä ei ole kyse meidän ylenemisestämme Jumalan luo, vaan Jumalan laskautumisesta meidän luoksemme. Meidän ei tarvitse rakentaa tikapuita yrittääksemme turhaan nousta hänen taivaalliseen läsnäoloonsa. Hän ei tule mahtavana jumalallisena, kauhistuttavana majesteettina, vaan laupiaana seimessä leväten. Tämä Jumala ei ole vihollisemme vaan veljemme. Hän kätkee itse jumalallisen majesteettiuden meidän ihmisyyteemme, pukeutuen meidän vereemme ja lihaamme. Tässä muodossa hän omaksuu syntimme ja kärsii ja kuolee ristinpuulla. Jeesus on Immanuel, Jumala meidän kanssamme, synnissämme ja häpeässämme.

Vaikka monilla meistä ei saata

olla kirkkoisien kirjoituksia tai edes kaikkia Lutherin teoksia, hartaudet ovat loistavia välineitä kristillisen uskon oppimiseen ja siihen, kuinka sitä eletään päivittäisessä elämässämme. Adventti- ja jouluaikana hartauskirjoista voi oppia paljon siitä, miksi Jeesus tuli ihmiseksi. Omassa hartauskirjassani, joka on kirjoitettu aikuisille, amerikkalainen luterilainen pastori, Henry Paustian, kirjoittaa Jeesuksen inkarnaatiosta selvästi ja käytännöllisesti: "Jeesuksen syntymisen ihme on Jumalan uskomattoman suunnitelman huipennus pelastaa ihmiskunta synnistä ja helvetistä. Hänen Poikansa kohdisti Jumalan vihan pois meistä kaikista ottamalla sen itselleen, kärsimällä meidän kärsimyksemme ja kuolemalla meidän kuolemamme. Kaikkien ihmisten ansaitseman helvetin sannon kuvaamattomat tuskat vuodatettiin hänen päälleen, yhdelle synnittömälle ihmiselle – . Niin paljon Jumala rakasti maailmaa; sen hinnan hän oli halukas maksamaan lunastukseksimme. Jumalan omasta Pojasta tuli köyhän neitseen lapsi, jotta te ja minä saatatte tulla Jumalan lapsiksi. Hän jätti taivaan kunnian joksikin aikaa, jotta sen ovet saatetaan avata selälleen meille iankaikkisena kotinamme. Hän tuli hänen Isänsä hylkäämäksi, jotta meidän ei ahdistuksissamme tarvitsisi pelätä, että Jumala on hylännyt meidät. Hän tuli kärsimään Jumalan vihaa, joka oli oikeutetusti

meidän, niin että meillä olisi varmuus, että Jumala ei ole vihainen meille. Hän tuli kuolemaan, että me voimme elää ikuisesti. Hänestä tuli se, mitä me olimme, niin että meistä tulisi se mitä hän on." Saadakseen tämän aikaan Jeesuksen täytyi tulla ihmiseksi.

Virsikirjamme on arvokas aarre opettamista varten. Löydämme siitä oikean opin ja hyvän kristillisen opetuksen musiikin muodossa! Loistavat virret jäävät mieliimme, ja ne vaikuttavat ajatuksiimme muistuttaen meitä Jumalan rakkaudesta Kristuksessa!

Luther kirjoitti virren, joka syvällisesti esittää syyn, miksi meidän Herramme tuli ihmiseksi. "Jo riennä, katso, sieluni, ken seimessä

nyt makaapi: hän on sun Herras, Kristukses, Jumalan Poika, Jeesukses."

Jeesuksesta tuli ihminen pelastamaan sinut ja minut. Hän sanoo: "Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt" (Joh. 6:38). Hän tuli maailmaan tuodakseen meidät takaisin Jumalalle, Isällemme. Hän "on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on". Siksi hänen täytyi tulla ihmiseksi, ja olla täydellinen synnin kantaja. Jumalan Pojasta tuli Ihmisen Poika, että ihmisten pojat saattavat tulla Jumalan pojiksi" (Vrt. Joh. 1:12).

Ned Brockwell

Katso kuninkaasi!

”Iloitse suuresti, tytär Siion, riemuitse, tytär Jerusalem, sillä sinun kuninkaasi tulee sinulle! Vanhurskas ja auttaja hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.” (Sak. 9:9) Tässä profeetta Sakarja lausuu profetian Israelin kansalle. Tämä profetia toteutui, kun Jeesus ratsasti aasilla Jerusalemiin: ”Seuraavana päivänä, kun suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, kuuli, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin, ottivat he palmupuiden oksia ja menivät häntä vastaan ja huusivat: ’Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!’ Ja saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin kirjoitettu on: ’Älä pelkää, tytär Siion; katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.’” (Joh. 12:12–15)

Mutta Jeesus ei tullut hakemaan itselleen maallista valtaa ja loistoa tai perustamaan maanpäällistä kuningaskuntaa. Ei, hän tuli nöyränä, niin kuin tuossa Sakarjan profetiassa sanotaan. Tämä kävi ilmi jo kun hän syntyi maailmaan. Silloin kuningasten Kuningas makasi vauvana eläinten syöttö-
kaukalossa. Ei hänellä ollut siinä päällään kultakruunua tai purppuraviittaa, vaan tavalliset kapalat. Ja kuitenkin Joosef, Maria ja paimenet saattoivat katsoa häntä ja sanoa: ”Katso, kuninkaasi!”

Ei Jeesuksen maanpäällinen elämäkään ollut täynnä kuninkaallista loistoa. Hän kasvoi vaatimattomissa oloissa. Hänen julkisen toimintansa aikana jotkut olisivat kyllä halunneet tehdä hänestä maallisen kuninkaan, mutta Jeesus kieltäytyi tästä, sillä hän ei tullut sitä varten.

Kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin, hän ratsasti kohti ristinkuolemaa. Taivaan ja maan Kuningas sai kyllä kruunun, orjantappurakruunun, jonka piikit painautuivat hänen päähänsä. Hänelle annettiin hallitsijan sauva, keppi. Hänet puettiin purppuraviittaa, jotta sotilaat voisivat ilvehtien tervehtiä häntä kuninkaana, samalla kun löivät häntä. Sotilaiden pahoinpitelemän Jeesuksen Pilatus toi juutalaisten eteen ja sanoi: ”Katso, teidän kuninkaanne!” (Joh. 19:14)

Jeesus asetettiin valtaistuimelle, ristille. Siinä riippui kaikkien edessä alastomana ja haavoitettuna maailmankaikkeuden ruhtinas ja Luoja, Kuningas, jolta kaikki maalliset kuninkaat saavat valtansa. Mutta hän ei pyytänyt Isäänsä lähettämään taivaan sotajoukkoja avukseen, vaan hän kärsi ristillä, jotta voisi sovittaa koko maailman synnin. Hän teki sen, jotta

kadotukseen kulkevat ihmiset voisivat päästä taivaan valtakuntaan. Valtakuntaan, jonka kuningas Jeesus on.

Vielä Jeesuksen kuninkuus on kätkeyty ihmisten silmiltä. Jeesus tulee ihmisten luokse halvalta näyttävien välineiden kautta. Jumalan sanassa, kasteessa ja ehtoollisessa Jumalan valtakunnan Kuningas tulee ihmisten luokse nöyränä, palvelijana, joka palvelee ihmisiä antamalla heille synnit anteeksi ja iankaikkisen elämän taivaan valtakunnassa. Nyt kaikkia kutsutaan näiden välineiden kautta tulemaan Jumalan valtakuntaan. Sinne ei pääse omien tekojen kautta, vaan yksin uskon kautta, turvaamalla siihen, mitä Jeesus on kaikkien ihmisten puolesta tehnyt.

Kerran koittaa aika, kun Jeesus tulee kunniassaan tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Silloin Jumalan valtakunta tulee näkyvästi ihmisten luokse, silloin kaikki Jeesukseen uskovat pääsevät vihdoin kirkkauden valtakuntaan, jossa Jeesus hallitsee Kuninkaana iankaikkisesti.

Dani Puolimatka

Joulurauha

Joulu on rauhan juhla. Joissakin joulukorteissa toivotetaan nimenomaisesti rauhallista joulua. Monella on omakohtainen kokemus siitä, että joulun aikaan voidaan viettää arjen velvollisuuksista vapaata aikaa rauhassa perheväen ja sukulaisten kanssa.

Joulu rauhan juhla käy ilmi enkelien viestistä paimenille. He sanoivat: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” (Luuk. 2:14) Kun Kristus syntyi maailmaan, hän tuli tehdäkseen rauhan Jumalan ja ihmisten välille. Jumalan hyvä, armollinen tahto ihmisiä kohtaan oli ilmoitettu ennustuksissa Vapahtajasta. Kristuksen syntyessä ennustukset täyttyivät. Vapahtaja tuli ottaakseen ihmiskunnan syntivelan päällensä. Näin joulurauhasta puhuesamme tarkoitamme sitä rauhaa, jonka Jeesus on sovitustyössään tehnyt. Tästä apostoli kirjoitti: ”Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.” (Kol. 1:19,20)

Kun Jeesus tuli maailmaan, ei ollut maallista rauhaa. Räikeimmin rauhan puute ilmeni siinä, että Herodes yritti surmata Jeesuksen ja perheen täytyi lähteä pakomatkalle Egyptiin. Maallista rauhaa ei tässä ajassa ole luovattu myöskään meidän aikaamme tai tulevaisuutta ajatellen. Hengellisessä mielessä evankeliumin vastustajat hyökkäävät jatkuvasti evankeliumin julistusta vastaan. Kuitenkin kaiken tämän keskellä joulurauha säilyy. Jokaisella uskovalla on Jumalan armo ja Kristuksen lupaus: ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.” (Joh. 14:27)

Kimmo Närhi

Sydäntemme ilo on seimessä

*”Nyt ilovirttä veisaten
me kiittäkäämme riemuiten.
Tulkaa, katsokaamme,
kuin lapsi pieni, suloisin,
armas auttajamme,
nyt aurinkoa kirkkaammin
seimessä ilonamme
loistaa ihanin.”
(VK 26:1)*

Tässä kauniissa virressä lauletaan Jeesuksen syntymästä. Ilmestyessään paimenille jouluyönä enkeli sanoi heille: ”Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.” (Luuk. 2:10–12) Enkeli ilmoitti paimenille suuren ilosanoman. Tuona yönä oli syntynyt Vapahtaja, juutalaisten odottama luvattu Messias. Ja nyt tämä Messias eli Kristus makasi kapaloituna seimessä.

Hän ei ollut ainoastaan juutalaisten Vapahtaja, vaan Jeesus tuli koko maailman pelastajaksi. Jeesus tuli sovittamaan koko maailman synnin ristillä. ”Oi Isän suuri rakkaus, oi Pojan suuri lapeus! Synti sorti meitä, kun lankeemus toi turmion. Jeesus eksyneitä taas auttaa Isän armohon, laumaansa ei heitä, vaan vie ilohon.” (VK 26:3)

Seimessä makasi koko maailman Vapahtaja. Seimen lapsi tuli meille kaikille Vapahtajaksi. Hän tuli sovittamaan meidän pahat tekomme, että me uskon kautta häneen voisimme päästä taivaan iloon. Kuinka suuri ilosanoma joulun sanoma onkaan! Siksi meidänkin sydäntemme ilo on seimessä.

”Miss’ on se riemu verraton? Se yksin taivahassa on. Enkeljoukot soittaa, vanhurskaat kiittää, ylistää. Päivä uusi koittaa ja Herra kaikki yhdistää. Riemut kaikki voittaa taivaan riemu tää.” (VK 26:4)

Dani Puolimatka

Miten Jumala voi tulla ihmiseksi?

Uskontunnustuksessa sanotaan kaksi jouluun liittyvää asiaa. Kristus sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta. Kumpikin näistä asioista on Jumalan tekemä ihme. Julkisessa keskustelussa tulee välillä esille, että jotkut kieltävät näistä jälkimmäisen. Kristuksen sikiämistä koskevia vastaväitteitä kuulemme paljon harvemmin, vaikka se on edellytys Kristuksen neitseelliselle syntymälle. Jumalan sanan nojalla kuitenkin uskomme nuo asiat niin kuin ne ovat kirjoitetut.

Kysymykseen siitä, miten Jumala voi tulla ihmiseksi, on vältettävä etsimästä vastauksia ihmisjärjen perusteella. Emme voi tieteellisesti tai arkikokemuksen avulla käsittää sitä, että iankaikkinen Jumala sikisi neitsyen kohdussa ja syntyi neitsyestä. Nämä asiat ovat jumalallisia ihmeitä, niin kuin muutkin uskontunnustuksen mainitsemat asiat.

Kristuksen ihmiseksi tulemisen salaisuus on ilmoitettu Raamatussa hyvin painokkaasti. Aadam ja Eeva saivat kuulla, että vaimon siemen polkee rikki käärmeen pään. Profetta Jesajan kautta ennustettiin:

”Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.” (Jes. 7:14) Myös Marialle ja Joosefille, kummallekin erikseen, ilmoitettiin Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen. Samoin paimenet saivat kuulla enkeleiltä tiedon Kristuksen syntymästä. Se, että Kristuksen sikiäminen ja syntymä ilmoitetaan Raamatussa hyvin painokkaasti ja useita kertoja myös enkelien toimesta, kertoo siitä, että kyseessä on Jumalan suuri ihmeteko.

Meille on tärkeää, että tunnustamme Kristuksen ihmiseksi tulemisen Jumalan kaikkivaltiaaksi teoksi ja siis sillä perusteella mahdolliseksi. Erittäin tärkeää on myös kiinnittää huomio Vapahtajan tulemisen merkitykseen. Siinä yhdistyvät kaksi asiaa. Ennustukset täyttyivät, ja näin Jumalan sanan luotettavuus tuli vahvistetuksi. Toiseksi Kristus syntyi ihmiseksi, jotta hän meidän sijassamme sovittaisi syntivelkamme. Tähän saamme kiinnittää toivomme ja iloita enkelien viestistä: ”Teille on syntynyt Vapahtaja.” (Luuk. 2:11).

Kimmo Närhi

Jeesuksen neitseellinen syntymä

Jeesuksen neitseellinen syntymä erottaa hänet meistä muista ihmisistä ratkaisevalla tavalla. Me, Aadamin luonnolliset jälkeläiset, olemme syntyneet perisyntyn alaisina, vailla oikeaa uskoa Jumalaan ja luottamusta häneen. Meillä ei ole mahdollisuutta pelastaa itseämme. Jeesuksen syntymää neitsyt Mariasta tulee tarkastella tätä taustaa vasten.

Jeesuksen syntymä neitsyestä merkitsee sitä, että hän otti ihmisluonnon tulematta synnistä osalliseksi. Tähän perustuu hänen Vapahtajan nimensä ja virkansa. Kun Joosef hämmästeli sitä, mikä oli tapahtunut, hän sai vastaukseksi: ”Se, mikä Mariassa on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.” (Matt. 1:20,21)

Jeesuksen syntymään liittyvät tapahtumat muistuttavat siitä, että Vapahtaja on syntynyt meille työn ja vaivan, myös surun ja murheen keskelle. Ensimmäiset, jotka Marian ja Joosefin lisäksi saivat tiedon hänen syntymästään, olivat paimenet. He vartioivat laumaansa pimeänä yönä. Pian Jeesuksen syntymän jälkeen Joosefin täytyi paeta perheineen Egyptiin. Kaiken näiden asioiden keskellä loisti kuitenkin ytimenä se, että neitsyt oli synnyttänyt Vapahtajan.

Jeesuksen syntymä neitsyestä on meille ja jokaiselle ihmiselle valmistettu ilojuhla. Jumalan Poika tuli pelastamaan syntiset ja etsimään sitä, mikä kadonnut on. Siksi, oletpa työn ja vaivan keskellä tai ulkonaisessa rauhassa iloiten nauttimassa joulujuhlasta, omista sydämesi uskossa ilo siitä, että sinulla on Vapahtaja.

Kimmo Närhi

Onko Jeesuksella taivaallista äitiä?

Otsikon kysymys voi kuulostaa aivan kummalliselta; onko kellekään edes tullut mieleen, että Jeesuksella olisi taivaallinen äiti? Näkemys ei ole yleinen, mutta on kuitenkin niitäkin, jotka tunnustavat tällaista oppia. Esimerkiksi mormonit ajattelevat, että taivaan Isällä on puoliso ja että Jeesus on heidän lapsensa. Tämä on olennainen osa heidän outoa monijumalista oppiaan.

Koraania lukiessaan voi hämmästyä, kun törmää seuraavaan jakeeseen: ”Ja kun Jumala sanoo: »Oi Jeesus, Marian poika! Oletko sanonut ihmisille: »Ottakaa minut ja minun äitini kahdeksi jumalaksenne Jumalan ohella», hän (Jeesus) vastaa: »Ylistys olkoon Sinulle, en voinut sanoa sellaista, johon minulla ei ollut oikeutta; jos olisin niin sanonut, Sinä olisit varmasti sen tietänyt; Sinä tiedät, mitä on minun mielessäni, mutta minä en tiedä, mitkä ovat Sinun aivoituksesi: totisesti olet Sinä suuri näkymättömien asioiden tuntija.” (5:116). Vaikuttaa siltä, että Koraanin kirjoittaja ajatteli kristittyjen uskovan Marian olevan jumalatar. Ehkäpä taustalla on väärä ymmär-

rys kolminaisuusopista: on päätelty, että kolmiyhteisen Jumalan persoonat ovat Isä, neitsyt Maria sekä heidän lapsensa Jeesus.

Sekä mormonit että muslimit ovat tarttuneet sanaan ”syntyä”, kun puhutaan Pojan syntymisestä iankaikkisuudessa. He ovat päättelleet, että Pojan syntyminen olettaa uskomisen jumalallisen äidin olemassaoloon kristinuskossa. Raamatun mukaan asia ei kuitenkaan ole näin. Raamattu näet sanoo, että Isä on synnyttänyt iankaikkisuudessa Poikansa (Sananl. 8:23–25). Tämä synnyttäminen ei tietysti viittaa siihen, mihin me yleensä viittaamme synnyttämisellä. Kun Isä synnyttää Pojan hän lahjoittaa rakkaudessa kaiken omansa, ja näin Poika syntyy. Kyseessä on jumalallinen, yliluonnollinen syntymä.

On oleellista kuunnella Raamatua, kun kyseessä ovat uskomme syvät salaisuudet. Meidän ei tule itse päätellä, miten asiat ovat, vaan kuunnella, mitä Jumala on sanassaan ilmoittanut. Sana ilmoittaa selvästi, että Jeesuksella on vain maallinen äiti, neitsyt Maria.

Mika Bergman

Milloin Jeesus syntyi oikeasti?

Kysymys siitä, milloin Jeesus syntyi meidän ajanlaskumme näkökulmasta, ei ole opillinen vaan historiallinen, ja siitä voi esittää perustellusti erilaisia näkemyksiä. Raamatun antamien tietojen valossa emme pysty sanomaan ehdottomalla varmuudella, milloin Jeesus syntyi. Eri tutkijoiden näkemykset eroavatkin toisistaan, myös sellaisten tutkijoiden, jotka pitävät Raamattua Jumalan erehtymättömänä sanana. Nykyinen ajanlaskumme perustuu monta sataa vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen tehtyyn arvioon siitä, minä vuonna Jeesus syntyi. Todennäköisesti tämä arvio ei pidä paikkaansa.

Kun pohdimme sitä, milloin Jeesus syntyi, on ”palapelissä” useampi pala, jota pitää tarkastella. Raamattu kertoo meille, että Jeesus syntyi keisari Augustuksen aikana. Siihen aikaan järjestettiin väestönlaskenta, väestönlasku, joka oli ensimmäinen (jostain näkökulmasta katsottuna), ja tapahtui Kyreniuksen hallitessa Syyriaa (Luuk. 2:1–2). Tiedämme myös, että Jeesus syntyi Herodeksen aikana. Lisäksi tiedämme, että aloittaessaan julkisen toimintansa Jeesus oli noin 30 vuoden ikäinen, ja tämä tapahtui keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuotena (Luuk. 3:1,23). Tämä tarkoittaa sitä, että Jeesus oli

luultavasti 29–31 vuotias Tiberiuksen 15. hallitusvuotena.

Jos laskemme Tiberiuksen 15. hallitusvuodesta 30 vuotta taaksepäin, voisimme päätellä, että Jeesus syntyi n. 3–1 eKr. sillä oletuksella, että Jeesus oli kasteensa hetkellä 29–31 vuotta. Ongelma tässä päätelyssä on se, että yleisen näkemyksen mukaan Herodes kuoli 4 eKr., jolloin olisi mahdotonta, että Jeesus olisi syntynyt 3–1 eKr. Tämä Herodeksen kuoleman ajoitus perustuu pääasiassa juutalaisen historioitsijan Josefuksen kirjoituksiin. Toinen ongelma nousee siitä, että yleisen näkemyksen mukaan Luukkaan mainitsema väestönlaskenta, joka tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana, tapahtui 6 tai 7 jKr. Tämäkin ajoitus saadaan Josefuksen kirjoituksista. Tämän takia itse asiassa monet kriittiset tutkijat sanovat, että Luukkaan evankeliumissa on virhe, koska hän sanoo väestönlaskun tapahtuneen Herodeksen ollessa vielä elossa. Me uskomme kuitenkin Raamatun oman todistuksen siitä, että Jumalan sana on erehtymätön. Siksi me emme voi ajatella, että Luukas olisi tehnyt tässä virheen.

Yksi selitys, mitä on esitetty, on se, että Luukas puhuu eri vä-

estönlaskennasta kuin Josefus. Historiallisista lähteistä opimme, että väestönlasku suoritettiin joka 14. vuosi. Niinpä jotkut ovat esittäneet, että Luukas puhuisikin väestönlaskusta, joka tapahtui ennen 6 jKr. suoritettua väestönlaskua. Ongelmaksi jää Luukkaan maininta Kyreniuksen maaherruudesta.

Mutta jos katsomme alkutekstiä, ongelma poistuu, sillä siinä ei sanota tarkkaan ottaen, että Kyrenius olisi ollut maaherrana, vaan että hän oli jonkinlaisessa hallitsevassa asemassa. Niinpä on periaatteessa mahdollista, että vuonna 8 tai 7 jKr. olisi ollut väestönlaskenta, jonka aikana Kyrenius olisi ollut

jonkinlaisessa hallitsevassa asemassa Syyriassa. Tästä mahdollisesti tapahtuneesta väestönlaskusta ei kuitenkaan ole löydetty mitään mainintaa niistä lähteistä, jotka ovat säilyneet meille asti.

Olen kuitenkin törmännyt myös toisenlaiseen ratkaisuun, joka vaikuttaa uskottavammalta. Tässä ratkaisussa kiinnitetään huomiota siihen, millä tavalla Josefus ajoittaa Herodeksen kuoleman ja Kyreniuksen aikana tapahtuneen väestönlaskennan. Josefuksen teksteissä on nimittäin sisäistä ristiriitaisuutta esimerkiksi Herodekseen liittyvissä ajoituksissa. Tässä yhteydessä on mahdotonta mennä yksityiskohtiin, koska ne ovat niin monimutkaisia ja niitä on niin paljon, mutta vaikuttaisi siltä, että Josefus on ajoittanut väärin sekä Herodeksen kuoleman että Kyreniuksen aikana tapahtuneen väestönlaskennan. Tämän ratkaisun mukaan Herodes olisikin kuollut 1 eKr., ja Kyreniuksen väestönlaskenta olisi tapahtunut 3 eKr. Tällöin Jeesus olisi syntynyt joko vuoden 3 eKr. loppupuolella tai vuoden 2 eKr. alkupuolella. Tämä sopisi hyvin yhteen myös sen kanssa, että Luukas mainitsee Jeesuksen olleen n. 30-vuotias aloittaessaan julkisen toimintansa ja että tämä oli tapahtunut Tiberiuksen 15. hallitusvuotena.

Tästä ratkaisusta voi tehdä myös sen huomion, että jos se pitää paikkansa, silloin ei olisi lainkaan mahdotonta, että Jeesus olisi todella syntynyt joulukuun 25. päivä,

toisin kuin mediassa monesti väitetään. Samoin on yleistä väittää, että kristityt valitsivat joulukuun 25. päivän Kristuksen syntymäjuhlaaksi koska silloin vietettiin pakanallista juhlaa. Asia on kuitenkin itse asiassa päinvastoin. Olemassa olevat lähteet osoittavat, että kristityt alkoivat pitää joulukuun 25. päivää Jeesuksen syntymäpäivänä ennen kuin on olemassa mainintoja pakanallisesta juhlasta 25. päivänä. On siis ennemminkin niin, että itse asiassa pakanat ovat lainanneet 25. päivän kristityiltä, mahdollisesti yrittäessään tukahduttaa kristinuskoa.

On siis täysin mahdollista, että Jeesus olisi syntynyt joulukuun 25. päivä 3 eKr. On uskottavaa, että ensimmäiset kristityt olisivat tietäneet, milloin Jeesus syntyi ja olisivat alkaneet muistaa Jeesuksen syntymää hänen varsinaisena syntymäpäivänään.

Monet Jeesuksen syntymän ajoitukseen vaikuttavista tiedoista ovat kuitenkin sellaisia, joita emme saa suoraan Raamatusta, vaan jotka joudumme päättelemään historiallisista lähteistä. Siksi tällaisiin ajoituksiin jää aina tietty epävarmuus. Voimme hyväksyä, että on olemassa erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja. Se, mikä on täysin varmaa, on se, että Jumalan Poika todella syntyi keisari Augustuksen aikana Beethlehemissä neitsyt Mariasta, jotta hän voisi ansaita kaikille ihmisille pelastuksen.

Dani Puolimatka

Kristus tyhjensi itsensä

Raamatun mukaan Jeesus Kristus tyhjensi itsensä ihmiseksi tulemisen yhteydessä. Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen” (Fil. 2:5–7). Itsensä tyhjentämisellä ei tarkkaan ottaen viitata siihen, että Jumalan Poika tuli ihmiseksi, vaan siihen, että Jumalan Poika oli käyttämättä jumalallista kaikkivaltiuuttaan, kirkkauttaan ja kaikkitietävyyttään ihmisyytensä kautta sovittaessaan syntejämme. Tämä tarkoittaa konkreettisesti sitä, että kun kansanjoukot kohtasivat Jeesuksen tämän maallisen vaelluksen päivinä, he näkivät ihan tavalliselta näyttävän miehen, vaikka tämä olikin ihmiseksi tullut Jumalan Poika.

Kuuluisin poikkeus siihen, että Kristus kätki kunniansa ennen ylösnousemustaan, on kirkastusvuorella tapahtunut jumalallisen kirkkauden näyttäminen. Myös Jeesuksen ihmeteoissa näkyi se, että kyseessä ei ollut tavallinen kuolevainen.

Miksi Jeesus tyhjensi itsensä? Siksi, että ottamalla orjan muodon hän pystyi sovittamaan syntimme. Jumalan Poika luopui ihmisyydessään kaikista taivaan aarteista. Hän otti kannettavakseen Jumalan lain käskyt ja Jumalan polttavan vihan. Häntä ivattiin, pilkattiin ja ruoskittiin. Lopulta hänet naulittiin ristiin. Näin hän kantoi meidän syntimme ja valmisti niistä sovituksen. Ilman sitä, että Kristus tyhjensi itsensä, mikään tästä ei olisi ollut mahdollista.

Kristuksen suuri alennus päättyi hänen kuolemansa myötä. Kun hän astui alas helvettiin, hän meni sinne jumalallisessa kirkkaudessa julistaen voittoaan pahan valloista. Kun hän nousi kuolleista ja astui taivasiin, hänen ihmisyytensä säteili jumalallista elämää. Ja kun hän kerran tulee kunniassaan, hän tulee kyllä ihmisenä, muttei enää orjan muodossa, vaan kuninkaiden Kuninkaana. Silloin hän tulee tuomaan oikeuden. Siksi meidän on tärkeä uskoa nyt Jeesukseen, uskoa siihen, että hän tyhjensi itsensä ja hankki meille anteeksiantamuksen kaikista synneistämme. Niin voimme odottaa turvallisin mielin sitä päivää, kun hän tulee takaisin.

Mika Bergman

Kristuksen kolme tulemusta

Adventtina kiinnitämme huomiomme Kristuksen kolmeen tulemiseen. Ensimmäinen niistä liittyy joulujuhlaan valmistautumiseen. Juhlimme siis sitä Kristuksen tulemistä, kun hän syntyi ihmiseksi ja tuli Vapahtajaksemme.

Kristuksen tulemistä Vapahtajaksi tarkastelemme adventtina Vanhan testamentin ennustusten valossa. Uskovat Aadamista alkaen odottivat Jumalan sanan nojalla luvattua Herraa, joka voittaa synnin vallan. Hänestä olivat esikuvina myös Jumalan antamat kuninkaat, erityisesti Daavid, sapatti, pääsiäislammas ja monet uhrin. Näin Kristuksen tulemisen odottaminen oli Vanhan liiton uskovien uskon ydin, ja tässä uskossaan he perivät iankaikkisen elämän. Kun me uskomme tulleeeseen Jeesukseen, on meillä sama omantunnon rauha ja iankaikkinen autuus kuin heilläkin.

Toinen Kristuksen tulemisen tapa on, että hän on jatkuvasti omiensa kanssa ja tulee seurakunnalle sanassa ja sakramenteissa. Kristuksen maailmaan tulemisen tärkein hedelmä, syntien anteeksiantamus, ei ole vain historiaa,

vaan uskovan omaisuutta jokaisena päivänä ja hetkenä. Tätä taustaa vasten jokainen jumalanpalvelus ja Jumalan sanan käyttäminen kotona nousee suureen arvoon. Itse Herra tulee armonvälineiden myötä luoksemme rohkaisten ja vahvistaen uskossa.

Kolmas Kristuksen tulemisen tapa on edessäpäin. Hän tulee viimeisenä päivänä kirkkaudessa. Se, että muistelet Kristusta, joka syntyi Vapahtajaksemme, ja elät hänen omana sanan ja sakramenttien kautta, valmistaa sinut ottamaan hänet vastaan viimeisenä päivänä. Silloin täytyy se, mitä jo nyt uskossa omistat. Uskosi Herraan muuttuu hänen näkemisekseen. Omantunnon rauha, joka sinulla on uskossa Jeesukseen, muuttuu taivaalliseksi elämäksi hänen kanssaan. Tämän odotuksen tähden apostoli Johannes kirjoitti: ”Tule Herra Jeesus!” (Ilm. 22:10) Samaan odotukseen liittyy jumalanpalveluksessa lausumamme tunnustus: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.”

Kimmo Närhi

"Nyt seisahdun mä seimelles..."

Rakas Jeesus, evankeliumi kertoo minulle sinun syntymästäsi. Pysähdyn sen äärelle. Haluan katsella sinua seimessä makaamassa.

En ollut vielä syntynyt, kun sinä synnyit auttajakseni. Minä en etsinyt enkä kysynyt armoasi, kun sinä jo tulit turvaajakseni. Jo ennen kuin sinun kätesi oli muovannut minut, kaikkivaltias Jumalan Poika, sinä jo tahdoit tulla minun omakseni ja olit päättänyt antaa itsesi minun edestäni.

Sinä näit minun kurjuuteni ja kärsimykseni, rikkinäisen, synnin haavoittaman olemassaoloni, johon ei löydy muuta lääkettä kuin sinun jumallallinen armosi. Minä tarvitsin sinua, vaikka en sitä vielä tiennyt. Minä asuin pimeydessä ja kuoleman varjossa, tuntematta ja kaipaamatta sinua, luomakunnan todellinen aurinko, ainoa, jonka valossa näen selvästi itseni ja voin löytää Jumalan.

Sinä rakastit minua ja tulit auttamaan. Et tullut itsesi takia; mitä sinulta olisi puuttunut. Sen sijaan sinä annoit itsesi, elit, kärsit ja kuolit minua varten. Niin sinä lohdutat nyt minua, jos olen murheellinen, ja rohkaiset minua, kun epätoivo kalvaa. Kärsithän sinä ristin minun vuokseni.

Sinä olet antanut minun kuulla tämän kaiken, uskoa sen ja syntyä uudesti. Sinä otit sen, mikä ei ollut mitään, ja kutsuit sen olemaan. Puhalsit elämän henkäyksen kuolleen sieraimiin.

Asu siis sydämessäni! Valaise mieleni. Lämmitä minua armosi säteilyllä. Hallitse minua rakkaudellasi. Ota sydämeni ja sieluni synnyinlahjaksesi, sinä joka synnyit minun vuokseni maailmaan. Tahdon antaa sinulle kaiken. Sinä annoit kaikkesi minun vuokseni. Sinä annoit itsesi minulle. Kaikki, mitä minulla on, kaikki, mitä minä olen, on sinun. Ole aina omani ja pysy aina luonani!

Tiedän, että olen liian arvoton ottamaan vastaan niin suuren vieraan. Sinä olet pyhä kaikkeuden Herra, etkä sinä mahdu taivasten taivaisiin. Minä taas olen tomusta tullut ja tomuun minä palaan. Kuitenkin, Jeesus, sinä olet luvannut, ettet torju ketään, joka sinun luoksesi tulee. Sinä et jätä ketään, jonka olet lunastanut etkä unohda yhtäkään kutsumaasi. Sinä et hylkää sinuun uskovia, vaan annat heille armosi. Niin sinä vakuutat minulle, ja niin minä uskon. Kiitos sinulle siitä, Vapahtaja. Tätä armoasi minä jään katselemaan seimesi ääreen.

Paul Gerhardin jouluvirren pohjalta *Vesa Hautala*

Valmistaudu jouluun ajoissa

Joulukiire on käsite yhteiskunnassamme. Jouluun liittyy paljon erilaisia valmisteluja, joulukorttien lähettämistä, lahjojen ostoa, pöydän antimien suunnittelua ja valmistelua, kodin siivoamista, jne. Jouluna monilla ihmisillä on paljon tekemistä. Monet myös kuormittuvat näistä lukuisista askareista. Siksi puhutaan myös joulustressistä. Monet kokevat joulun ahdistavana aikana, koska silloin on niin paljon hoidettavia asioita.

Joulun askareet saattavat aiheuttaa uskovassakin stressiä ja uupumusta. Silloin voi huomio myös helposti kiinnittyä liikaa epäolennaisiin asioihin ja unohtua, mitä varten joulua varsinaisesti vietetäänkään. Joulun varsinainen sanoma hukkuu helposti

kaikkiin maallisiin huoliin. Siksi olisikin viisasta hoitaa joulunvalmistelut hyvissä ajoin. Kaikkea ei voi tietenkään tehdä etukäteen, mutta monia asioita voi. Kun suurin osa asioista on tehty jo hyvissä ajoin ennen joulua, silloin on helpompi hiljentyä joulun keskeisten asioiden äärelle. Voi keskittyä muistamaan sitä, että Jeesus syntyi ihmiseksi, jotta hän voisi ristillä ansaita kaikille syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Jeesus tuli, jotta jokainen, joka uskoo häneen, voisi saada pelastuksen ja päästä taivaaseen. Olkoon tämä ilosanoma tänäkin jouluna meille kaikkein keskeisin asia. Siitähän joulussa on kyse.

Dani Puolimatka

Minne ne joutuvat, jotka elivät ennen Jeesusta?

Ihmisen autuuden kannalta perustavat asiat ovat aina samat. Jumala tuomitsee synnin, ja ilman uskoa täältä ajasta lähtevä joutuu kadotukseen. Jumala on antanut Poikansa syntisten Vapahtajaksi. Jokainen, joka häneen uskoo syntiensä anteeksi antajana, perii iankaikkisen elämän. Näin on ollut sen jälkeen, kun esivanhempamme lankesivat ja saivat lupauksen Vapahtajasta. Näin on maailman loppuun saakka.

Kysymys siitä, mihin ihminen kuolemansa jälkeen päätyy, ei ratkea sen mukaan, milloin hän on elänyt, vaan sen mukaan, onko hän turvanut evankeliumiin Jeesuksesta. Ennen Jeesuksen maailmaan tulemista evankeliumi oli annettu lupauksen muodossa. Nyt Jeesuksen sovitustyön tapahduttua tuo luvattu armo on ilmestynyt ja tiedämme varsin yksityiskohtaisesti Kristuksen kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta.

Ne, jotka ennen Kristuksen maailmaan tulemista eivät uskoneet häneen, joutuivat helvettiin. Kuolemansa jälkeen Jeesus saarnasi Nooan ajan epäuskoisille: ”Kristus saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta.” (1 Piet. 3:19,20) Tämä ei merkinnyt epäuskossa kuolleille enää mahdollisuutta kääntymykseen, vaan oli tuomion saarna. Se on varoittava esimerkki sitä vastaan, että kuultavana olevaa evankeliumia ei hylättäisi.

Ennen Jeesuksen maailmaan tulemista uskossa häneen kuolleet nauttivat autuutta. Heidän yhteyteensä, Aabrahamin helmaan, pääsi köyhä Lasarus (Luuk. 16:22). Ne, jotka täällä uskossa kuulevat Jumalan sanan, pääsevät Jumalan valtakuntaan yhdessä Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa.

Niin kuin evankeliumi on yksi, on myös Jumalan kansa yksi. Kun turvaat uskossa Jeesukseen, kuljet samaa tietä, jota ovat kulkeneet uskon esikuvat jo ennen Kristuksen maailmaan tulemista.

Kimmo Närhi

Joulusaarnat aiheuttivat kriisin

Konstantinopolin arkkipiispaksi nousi vuonna 428 Nestorios. Hän sai aikaan kriisin valtakunnan pääkaupungissa, kun hän opetti joulusaarnoissaan, ettei neitsyt Maria ollut Jumalansynnyttäjä.

Nimitys Jumalansynnyttäjä oli vakiinnuttanut paikkansa Herran äidin nimityksenä. Sitä vastaan hyökkääminen koettiin pahentavana. Nestorios erotettiin lopulta vuonna 431 Konstantinopolin piispan paikalta, kun hänen kantansa tuomittiin harhaoppiseksi Efeeson kirkolliskokouksessa samana vuonna.

Voi vaikuttaa siltä, että kiistassa oli kyse vain sanoista. Erilaisen sanankäytön taakse kätkeytyi kuitenkin keskeinen opillinen ero. Nestorios näet kielsi sen, että Maria on Jumalansynnyttäjä, koska hän ajatteli Kristuksen ihmisyyden ja jumaluuden olevan itsenäisiä toimijoita eli persoonia. Tästä seurasi hänen ajattelussaan se, että Maria synnytti vain Kristuksen ihmisyyden, muttei koko Kristusta. Siksi

Mariaa ei tullut sanoa Jumalansynnyttäjäksi.

Nestorioksen tekemä luontojen erottaminen on vakava harha, koska se jakaa Kristuksen kahtia. Tämä taas johtaa siihen, että ei ole enää yhtä jumalihmisen pelastustyötä; on ihmisen tekemä työ ja Jumalan, muttei yhtä sovitustyötä, joka voisi sovittaa syntimme. Näin pelastuksemme perusta murtuu.

Nestoriosta vastaan meidän tulee tunnustaa, että koska Jeesus on yksi, kaikki, mikä koskee joko hänen ihmisyyttään tai jumaluuttaan, koskee hänen koko persoonaansa. Ihmisyytensä kautta Jumalan Poika tulee osalliseksi siitä, mistä hän ei voi olla osallinen jumaluudessaan. Niinpä on totta, ettei jumalallinen luonto saanut alkuaan Marian kohdusta, mutta koska persoona, joka syntyi neitsyt Mariasta, on Jumalan Poika, Maria tulee tunnustaa Jumalansynnyttäjäksi. Kyse ei ole Marian ylistämisestä, vaan raamatullisen Jeesuksen tunnustamisesta.

Mika Bergman

Joulu Lutherin kodissa

Lutherin perheen joulunvietosta on olemassa joitain kertomuksia. Niiden alkuperä on hämärän peitossa. Kaksi tällaista kertomusta on otettu kirjaan *Joulu Lutherin kotona* (toim. Pekka Tuomikoski). Niiden kääntäjä on Juho Reijonen. Kertomuksia lukiessa saa vaikutelman, etteivät ne ole täysin historiallisia, mutta kuitenkin opettavaisia tarinoita siitä, millainen on ihanteellinen joulu. Nostan tässä esille muuttaman näkökulman.

Lutherin joulu on perhekeskeinen. Koko perhe on yhdessä koolla. On hankittu kuusi ja lahjat, vaikka perhe ei olekaan varakas. Vanhemmat kuvataan lempeiksi, läsnä oleviksi ja rakastaviksi.

Joulunvietto on vahvan hengellistä. Jouluperinteiden kautta Luther kertoo lapsilleen Jeesuksesta ja taivaan lahjoista. Maallisissa perinteissä nähdään hengellisiä merkityksiä. Kaikki otetaan vastaan Jumalan lahjana. Luther sanoo: ”Keneltä tulevat nämä lahjat? Ne tulevat Häneltä,

kaiken hyvän lahjan antajalta. Kenestä puhua [sic] tuo puu? Se puhuu Hänestä, joka on luonut kaiken ihanan ja kauniin, mitä tässä maailmassa on. Oletteko siitä kiittäneet Häntä, oletteko Häntä ylistäneet?” (s. 8). Tässä Luther on meille mainio esikuva vanhemmasta: vanhempien tulee kasvattaa lapsiaan niin, että nämä katsovat maailmaa Jumalan lahjana. Heille itsellekin toki kuuluu aivan sama läksy.

Vielä maininnan arvoista on se, miten Lutherien koti oli avoinna köyhille jouluisin. Kertomuksessa kuvataan, kuinka eräs vaaliruhtinas tuli Lutherien luo viettämään joulua tekeytyen aluksi köyhäksi. Vaikka Lutherit eivät olleet itsekään varakkaita, he silti halusivat osoittaa Kristuksen rakkautta niille, jotka olivat hädässä. Tämä muistutukseen meitä siitä, että erityisesti jouluna on hyvä muistaa niitä, jotka elävät hädässä ja tarvitsevat apuamme.

Mika Bergman

Pyhä Lucia

Lucia oli 200- ja 300-lukujen taitteessa elänyt sisilialaisnainen, joka kuoli keisari Diocletianuksen vainoissa. Luciaan liitetään monenlaisia legendoja. En käy niitä tässä nyt sen tarkemmin läpi. Tarinoiden takana on kuitenkin todennäköisesti historiallinen henkilö, joka kuoli Kristuksen tähden. Meille Lucia on tuttu Lucia-juhlasta, joka on levinnyt maahamme Ruotsista.

Miten meidän tulisi suhtautua Luciaan? Vastaus kysymykseen ei ole aivan yksinkertainen. Augsburgin tunnustuksessa luterilaiset eivät suinkaan torju pyhien muistelemista. Heidän hurskaan esikuvansa seuraaminen on meille hyödyllistä. Lucian antama esikuva on kuitenkin sikäli mysteeri, ettemme tiedä historiallisesta Luciasta juuri mitään.

Pyhimysten rukoilemisen luterilaiset torjuivat yksiselitteisesti. Nykyiseen Lucia-perinteeseen liittyy se ongelma, että esimerkiksi suomen- ja ruotsinkielisissä Lucia-laulun sanoissa pyydetään Luciaa tulemaan ja tuomaan valo. Tämä vaikuttaa rukoukselta, jos huomioidaan se, ettei Luciassa ole kyse ole satuolennosta. Laulun italiankielisessä alkuperäisversiossa tosin ylistetään vain Napolin kaupunginosaa, joka on saanut nimensä Luciasta.

Lucian juhlan viettämisessä erityisen ongelmallista on se, että häntä juhliitaan valontuojana juuri ennen joulua. Kun olisi hyvä hiljentyä sen äärelle, että Kristus, todellinen valkeus, tuli auttamaan meitä synnin yöstä, huomio viedäänkin pois Vapahtajasta myyttiseen pyhimykseen. Lucia-juhla palveleekin meidän hengellistä elämäämme parhaiten silloin, kun se muistuttaa meitä siitä, miten turhaa on huutaa avuksi ketään muuta kuin Kristusta. Olen varma siitä, että Lucia olisi tästä aivan samaa mieltä.

Olkoon tänä Lucian päivänä mielissämme se, että yksin Jeesuksessa on toteutunut Jesajan profetia: ”Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus.” (Jes. 9:2)

Mika Bergman

Jeesus ja muut ihmiseksi tulleet jumalat

Jotkut väittävät, että Raamatun kertomus siitä, kuinka Jeesus tuli ihmiseksi ja syntyi neitsyestä, olisi kopioitu pakanallisista tarustoista, joissa erinäiset jumalat tulevat ihmisiksi. Esimerkkeinä käytetään kymmeniä eri pakanatarustojen jumalia. Yksi esimerkki on Horus, muinaisen egyptiläisen taruston jumala. Esiintyy väitteitä, että hän olisi syntynyt neitsyestä ja ollut esikuvana Raamatun kertomukselle siitä, kuinka Kristus syntyi neitsyt Mariasta. Kun tarkastellaan sitä, mitä egyptiläisessä tarustossa todella sanotaan, tällaiset väitteet osoittautuvat täysin paikkansapitämättömiksi.

Neitsyt Maria oli tavallinen syntinen ihminen. Hän tuli raskaaksi Jumalan ihmeestä, ilman kanssakäymistä miehen kanssa.

Egyptiläisen taruston mukaan Horuksen äiti oli Isis. Isis oli jumalatar, ei ihminen. Isis oli naimisissa Osiriksen, kaksoisveljensä kanssa. Osiriksellä oli välttämätön rooli

siinä, että Isis pystyi tulemaan raskaaksi ja synnyttämään Horuksen. Kertomuksen mukaan jumalatar tulee raskaaksi veljestään. Voi tietysti kysyä, mitä tekemistä tällä on Jeesuksen syntymäkertomuksen kanssa? Ei yhtään mitään.

Tämä oli vain yksi esimerkki. Monia muita voisi ottaa esille. Kaikki väitteet siitä, että olisi olemassa jotain pakanallisia esikuvia Raamatun kertomukselle Kristuksen syntymästä, kaatuvat kun niihin liittyviä tosiasioita todella tutkitaan. On kuitenkin käynyt niin, että useat henkilöt ovat kirjoissaan esittäneet täysin paikkansapitämättömiä väitteitä, joihin sitten monet ovat viitanneet tarkastamatta, pitävätkö kirjassa esitetyt väitteet paikkansa. Näin valheelliset tiedot kiertävät esimerkiksi ympäri internetiä, josta sitten aina uudet ja uudet ihmiset saavat ”tietonsa” tarkastamatta, pitävätkö esitetyt väitteet paikkaansa.

Dani Puolimatka

Vähä katekismus

Saksin vaaliruhtinaskunnassa oli vuonna 1526 aloitettu tarkastukset evangelisen uskon juurruttamiseksi seurakuntiin. Tarkastustyön myötä Lutherille oli selvinnyt, kuinka hälyttävä tilanne oli: kristillisen uskon alkeista oli suurta epäselvyyttä. Niinpä Luther julkaisi vuonna 1529 Vähän katekismuksensa, jossa hän käy läpi kristinuskon ydinkohdat.

Vähä katekismuksessa on yksinkertainen rakenne. Aivan aluksi vastaamme tulee kymmenen käskyä. Niissä Jumala ilmoittaa meille, mitä hän vaatii meiltä. Käskyjä seuraa uskontunnustus, jossa kerrotaan, mitä Jumala on antanut ja antaa meille. Tätä seuraa Isä meidän -rukouksen selitys sekä sakramenttiopetus. Lopussa on liitteenä rukouksia ja huoneentauluja.

Luther piti tärkeänä sitä, että lapset opetetaan jo pienestä tuntemaan katekismus. Sitä tulee opetella ulkoa. Pidän tärkeänä sitä, että hajanaisissa oloissamme ja vallitsevan uskonnollisen epäselvyyden vallitessa kodeissa keskitytään vahvaan katekismusopetukseen. On suuri siunaus, jos lapset tuntevat katekismuksen hyvin esirippikouluun tullessaan. Silloin on hyvä perusta, jolle rippikouluopetus voi rakentua. Katekismuksen varhain opettelu auttaa lapsia omaksumaan kristillisen maailmankuvan.

Katekismuksen opettelu kannattaa aloittaa rauhallisesti, vaikkapa ihan käsky kerrallaan. On hyvä opetella yhtä asiaa säännöllisesti aamuin ja illoin niin kauan, että sen osaa. Sitten

voi siirtyä seuraavaan kerraten samalla jo ennestään opittua. Olkaamme Lutherin tavoin aina katekismuksen oppilaita!

Mika Bergman

Ote Vähä katekismuksesta

Toinen uskonkappale, Lunastuksesta

Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas helvettiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän, kaikkivaltiaan oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan elävät ja kuolleet.

Mitä se on?

Minä uskon, että Jeesus Kristus, tosi Jumala, iankaikkisuudessa Isästä syntynyt, ja myös tosi ihminen, syntynyt neitsyt Mariasta, on minun Herrani. Hän on lunastanut minut, tuomitun ja kadotetun ihmisen, sekä vapahtanut minut kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. Sen hän teki, että minä olisin hänen omansa, eläisin hänen valtakunnassaan hänen alamaiseanaan ja palvelisin häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa, niin kuin hän on kuolemasta noussut, elää ja hallitsee iankaikkisesti.

Tämä on varmasti totta.

Hartaus

Luukkaan evankeliumi 2:10–11: *Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa."*

Tämän ja tuonpuoleisen todellisuuden raja murtui jouluyönä. Jumalan Poika oli siinnyt Pyhästä Hengestä ja nyt syntynyt Neitsyt Mariasta. Taivaan enkelit ilmestyivät maan päällä, ja Herran kirkkaus loisti keskellä yötä. Tällä tavalla Jeesuksen syntymän ihme ilmoitettiin paimenille.

"Älkää pelätkö", alkaa enkelin puhe. Ymmärrettävästi paimenet säikähtivät yöllistä ilmestystä. Mutta taustalla on muutakin. Taivaallisten voimien kohtaaminen on kauhistuttavaa. Jumalan kirkkauden edessä ihminen tuntee pienuutensa ja syntisyytensä. Jos Jumala kohtaa ihmisen majesteettisuudessaan, pyhyydessään ja ilman armoa, ihminen hukkuu. Vanhan Testamentin kuvauksissa ihmisen ja Jumalan kohtaamisesta toistuu usein sama tyrmistys: "kuinka minä voin nähdä

Jumalan ja kuitenkin jäädä eloon?"

Siksi sanat "älä pelkää" ovat tärkeitä. Ne kertovat, ettei Jumala ilmesty polttavassa pyhyydessään ja musertavassa suuruudessaan. Tämä on jouluyön iloinen sanoma: Kristuksessa Jumala on ilmestynyt armollisena.

Sinunkin pelkojesi ja huoliesi keskelle kuuluu sanoma: "älä pelkää!" Jeesus on syntynyt, että sinäkin saisit uskoa Jumalan olevan sinulle armollinen. Hän antaa tämän ilon kaikkien elämän vaikeuksien keskelläkin: ihminen saa olla rauhassa Korkeimman edessä, jolla on häntä kohtaan hyvä tahto.

Tämä suuri ilo "on tuleva kaikelle kansalle." Kuulijoina olivat alhaiset paimenet, ruumiillisen työn tekijät. Evankeliumi ei erottele ihmisiä. Jeesus syntyi kaikkien ihmisten veljeksi ja Vapahtajaksi. Hän on köyhien ja syrjäytyneitten Vapahtaja, niin myös rikkaiden ja menestyvien. Vaikka Jeesuksen syntymä oli ensiksi ilo juutalaisten kansalle, joka odotti Messiasta, hän tuli koko ihmiskuntaa varten. Suuri ilo on tullut siis myös sinulle, olitpa kuka tahansa ja missä hyvänsä.

Enkeli ilmoittaa ilon aiheen: ”teille on syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra”. Kristus merkitsee Messiasta eli voideltua, luvattua kuningasta ja pelastajaa. Herran palvelijasta oli ennustettu, että hän kantaa ihmisten synnit ja kärsii niiden tähden. Hän on maailman Vapahtaja eli pelastaja, vapauttaja. Pyhällä elämällään ja kuolemallaan jouluyönä syntynyt lapsi maksoi ihmiskunnan syntivelan ja avasi tien Jumalan luo. Hän itse on se tie, totuus ja elämä.

Enkeli sanoi vielä, että Jeesus on syntynyt Daavidin kaupungissa. Se oli profeetta Miikan ennustuksen täyttymys ja merkki siitä, että Jeesus todella oli luvattu Messias. Edelleen Kristuksen voi tunnistaa Jumalan sanan perusteella. Se sana on myös ikään kuin seimi, jossa Kristus-lapsi makaa: sen äärelle tulemme katselemaan häntä. Myös tämän hartauden alussa lukemasi jouluevankeliumin sanat näyttävät hänet sinulle Vapahtajana.

Vesa Hautala

Joulurukous

Rakas taivaallinen Isä,

Kiitos siitä, että kun me vaelsimme synnin yössä matkalla iankaikkiseen kadotukseen, sinä lähetit Poikasi maailman valkeudeksi. Annoit rakkaimpasi kärsimykseen ja kuolemaan, jotta me emme olisi iankaikkisen kärsimyksen ja kuoleman omia, vaan voisimme olla sinun iankaikkisesti.

Rukoilen sinua, että vahvistat uskoani. Anna Poikasi armon olla sydämeni kallein aarre. Anna minulle todellinen joulurauha ja -ilo hänen tuntemisensa kautta.

Tätä rukoilen Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

Mika Bergman

Paavi Ruotsissa

Paavi Franciscus oli Ruotsissa kaksipäiväisellä vierailulla, 31.10.–1.11., uskonpuhdistuksen merkkivuoden kunniaksi. Hän oli mukana useammas-
sa ekumeenisessa tapahtumassa.

Voi kuulostaa kummalliselta, että paavi osallistuu uskonpuhdistuksen merkkivuoden aloittaviin juhlallisuuksiin. Franciscus on kuitenkin ollut rajoja rikkova paavi. Ruotsissa hän korosti sitä, että luterilaisten ja roomalaiskatolilaisten tulisi pyytää menneitä anteeksi ja kulkea rohkeasti yhdessä eteenpäin.

Uskonpuhdistuksen synnyn hän selitti Lundin tuomiokirkossa pitämässä saarnassaan sillä, että maalliset ruhtinaat käyttivät väärin valtaa. Teologiset erot liittyivät muka vain erilaisiin painotuksiin ja puhetapoihin. Tämä näkemys on tyypillinen nykyiselle paaville, jonka opetusta leimaa vahvan poliittinen väri. Samassa puheessaan hän nosti esille kaksi uskonpuhdistuksen tärkeää näköalaa: raamattukeskeisyyden ja Jumalan armon merkityksen painottamisen. Jälkimmäistä hän selitti niin, että Luther opetti Jumalan aloitteen edeltävän aina ihmisen vastausta.

Paavin määritelmä sille, mitä ”yksin armosta” tarkoittaa, on aivan riittämätön. Jopa muslimi voisi sanoa, että Jumalan toiminta edeltää ihmisen vastausta. Onhan Jumala luonut meidät. Kun uskonpuhdistus julisti pelastusta yksin armosta, se tarkoitti sitä, että ihminen pelastuu yksin sen perusteel-

la, mitä Jeesus on tehnyt edestämme. Tämän opin roomalaiskatolinen kirkko kiroaa vieläkin.

On vaikea sanoa, onko paavi historiaa tuntematon heikko teologi – hän on itse todennut, ettei ole mikään dogmaatikko – vai onko kyseessä tietoinen kiusallisen asian karttaminen. Paavin sanoissa on nähtävissä yleisesti ekumeniaa leimaava piirre: puhutaan niin löyhin käsittein ja avarin sanoin, että niiden taakse mahtuu keskenään ristiriitaisia käsityksiä.

Lundissa järjestettyjä juhlallisuuksia väritti vahva katumuksen väri. Toisaalta kyllä jopa roomalaiskatolilaisetkin kiittivät epämääräisesti Jumalaa siitä hyvästä, mikä olit tullut uskonpuhdistuksen kautta, toisaalta murehdittiin sitä, miten läntinen kristikunta pirstaloitui. Täysin pimentoon jäi se, että uskonpuhdistuksessa oli kyse Jumalan suuresta ihmeestä, evankeliumin tulemisesta jälleen kirkkaasti esille. Tätä luterilaisilla ekumeenikoilla ei ollut rohkeutta sanoa.

Paavin vierailusta tekee kummallisen myös se, että hän vieraili juuri Ruotsissa, maailman liberaaleimman luterilaisen kirkon luona. Miksi eettisesti konservatiivisen kirkon pää haluaa hakea heihin yhteyttä? Toisaalta on kuvaavaa, etteivät uskollisemmat luterilaiset suostu ottamaan paavia vastaan. Heille hän on vieläkin Toisen tessalonikalaiskirjeen toisen luvun täyttymys.

Mika Bergman

Liljoista ja ruusuista

Miro avasi tutun kirkkosalin oven. Hän olisi tunnistanut paikan vaikka sokkona, sillä salin tuttu tuoksu tervehti häntä. Sitä säästi vanhan oven sarana, jonka naukaisu toi Miron mieleen tunnetun melodian, jonka opettaja oli joskus soittanut koulun musiikintunnilla. Kirkossa oli kuitenkin jotain erilaista: salin valaistus. Joulunajaksi sinne oli tuotu pieniä koristevaloja, jotka kutsuivat tulijan lämpimästi sisään.

Oli viimeinen adventtisunnuntai. – Neljäs, Miro tiesi. Joulu oli jo tosi lähellä. Miro oli tullut auttamaan Kaapo-setää kirkon valmistelussa aikaisin ennen jumalanpalvelusta. Setä hääri rauhalliseen tapaansa eteisessä. Sillä aikaa Miro meni jo salin etuosassa olevaan kuoriin, alttarin luo, tarkistamaan oliko virsitaulu tyhjennetty. Numeroiden järjestely oli hänen lempipuuhaansa, mutta tietysti taulu oli tyhjä. Kaapo-setä oli paitsi rauhallinen, myös perusteellinen. Setä astuikin pian kuoriin. – Nostaisitko, nuo vanhat kukat pois? setä pyysi. Nyt vasta poika huomasi alttarilla kuihtuneen kukkakimpun. Kun hän koski siihen, tipahti muutama kuiva lehti alttaripöydälle, jolloin Miro jostain syystä katsahti ylös krusifiksiin, missä oli ristiinnaulitun Jeesuksen kuva. Miro tiesi, että Jeesus kärsi ristillä koko maailman syntien tähden, mutta alttarin krusifiksissa hänen kasvonsa tuntuivat Mi-
rosta aina lohduttavilta.

Miro nappasi kuivat lehdet alttarilta ja antoi maljakon sedälle. – Onpa kauniista kukista tullut taas käkänöitä, setä huokasi. – Tunnistaisitkos näitä enää? Miro katsoi mustuneita kukintoja. – Ruusuja ainakin. – Näin on, setä tokaisi. – Ja neilikoita. Miro katseli, kun setä asetteli uudet kukat astiaan. – Miksi alttarilla pitää olla kukka? Miro kysyi ääneen – puoliksi vahingossa. – Niin. Se on hyvä kysymys, Kaapo-setä huokaisi, – mutta hyvä on vastauskin Raamatussa: ”Ruoho kuihtuu ja kukkanen varisee, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti.” Setä keskeytti laittamisen hetkeksi ja katsoi kimppeä kuin olisi nähnyt jotain, mikä Mirolta jäi huomaamatta. – Me olemme täällä maailmassa vain hetken, niin lyhyt on meidän elämämme. Mutta Jumala loi sanallaan koko maailman. Samoin sana luo meihin uskon ja on ikuisen eväs

LAPSET

matkallamme. Näin se on, Jumalan sana kantaa taivaaseen, kun me ihmiskukkaset täältä kiihdumme. Miro alkoi ymmärtää. – En tien-nyt, että nuo kukatkin mainitaan Raamatussa, hän sanoi. – Niin! Kaiken kirkossa tulee osoittaa Raamattuun, setä innostui ja katsoi sitten veikeästi Miroon: – Tiedätkö, joskus minusta tuntuu, että haluaisin jättää kuolleet kukat yhden jumalanpalveluksen ajaksi paikalleen, jos ne vaikka siten puhuisivat ihmisille vielä enemmän. Mutta eipä säikäytetä Lailaa, setä nyökkäsi urkujen suuntaan, mis-sä täti jo asetteli nuotteja järjestykseen ja vilkutti hyvät huomenet heille.

Jouluaattona Miron kotona laulettiin joululauluja. Jokainen sai toivoa omalla vuorollaan seuraavan laulun. Lapset tiesivät en-tuudesta, mitkä laulut isä ja äiti valitsisivat. Kun isän toive, En etsi valtaa loistoa, oli laulettu. Eevi pyysi äitiä valitsemaan jonkun muun, kuin Heinillä härkien – Mutta kun minulle on tärkeää, että saan valita laulun, jossa lauletaan koko Jeesuksen matka seimeltä ristille. – Niinkö siinä lauletaan? lapset hämmästyivät. – Kyllä, isä vahvisti. – Ensimmäisissä, heinillä härkien; sitten lapsena Maria-äidin helmassa, sitten aikuisena kukkaketojen keskellä ja lopuksi sovintouhrina Golgatan ristillä. – Minä en kyllä ole koskaan ymmärtänyt, miksi Jeesus nukkuu liljojen ja ruusujen keskellä, äiti myönsi. – Niin, se kai on runollinen ilmaisu, isä pohti. – Ei Raamatussa puhuta, että Jeesus olisi nukkunut kukkien keskellä. – Mitä jos ne on ihmiskukkia? Miro ehdotti. – Mitä? isä kysyi. Eeviä nauratti, mutta lopetti, kun näki äidin merkitsevän katseen. – Kaapo-setä kertoi, että Raamatussa sanotaan: ”Ruoho kuihtuu ja kukkanen varisee, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti”, Miro jatkoi. – Ajatteletko, että laulussa tarkoitetaan Jeesusta ikuisena sa-nana, joka tuli meidän ihmisten luo, jotka kiihdumme kuin kukat? äiti kysyi. Miro ei osannut vastata. – Ajattelin vain, hän mutisi. Ajatus tuntui jo ihan tyhmältä ja häntä alkoi nolottaa. – Jeesushan on Jumala, Herra ihmisten, isä mietti. Äidin kasvot loistivat. – Voi Miro, tuo on kauneinta, mitä olen kenenkään kuullut tästä laulusta sanovan! Hän rutisti Miron syliinsä. – Kiitos ihanasta joululahjas-ta! Isä hymyili: – On meillä aikamoinen teologi talossa. Eevikin oli samaa mieltä isoveljestään. – Eiköhän lauleta sitten, ihmiskuk-kaset!

Markus Mäkinen-Taina

Lämminhenkinen juhla

Lahdessa vietettiin 5.11.2016 ilonjuhlaa, kun juhlan aiheena ei ollut ainoastaan Jumalan antama luterilainen uskonpuhdistus, vaan myös uuden pastorin virkaanvihkiminen ja -asetus. Markus Mäkinen-Taina oli kutsuttu lokakuun alussa Helsingin seurakunnan pastoriksi, ja hän oli ottanut kutsun vastaan. Tämän perusteella meillä oli etuoikeutena vahvistaa se, että hänet oli oikein kutsuttu ja siunaten ja rukoillen jättää hänet hoitamaan hänen osakseen tulutta laumaa. Markus toimii Helsingin seurakunnan läntisellä toimintapiirillä toisena pastarina opettajan työnsä ohessa.

Sain olla virkaanvihkijänä ja jumalanpalveluksen liturgiina. Markus saarnasi autuaaksi julistuksista. Hän julisti: ”Mutta millainen on hengellisesti köyhä ihminen? Jumalan sana on sattunut häneen. Se on pal-

jastanut hänen hengellisen vararikkonsa: niinkuin tahrattu vaate on hänen vanhurskautensa. (Jes. 64:6) Mitä hän voi antaa Jumalalle? Ei mitään, mutta köyhä voi ottaa vastaan. Mutta kuinka se tapahtuu? Sinä saat kuulla, että Isä Jumala on sovittanut Poikansa veressä kaikki sinun syntisi. Etkö iloitse tuosta Isän rakkaudesta, ja huuda: ’Herra armahda minua, syntistä ihmistä!’ Tällainen usko omistaa pelastuksen ja taivasten valtakunnan. Köyhän syntisen Jumala tahtoo täyttää lahjoillaan. (Ps. 16:11; Room. 5:15) Siinä saa syntiensä tähden murheellinen uskon lohdutuksen: Kristus on kantanut syntini ja pukee minut omaan vanhurskauteensa”. Lisäksi Markus avusti ehtoollisella.

Paikalle oli tullut paljon väkeä, lähes 80 henkilöä, niin Helsingin seurakunnasta, Tam-

Markus Mäkinen-Tainan virkaanvihkiminen ja -asetus Lahdessa 5.11.2016. Virkaanvihkimyksessä olivat mukana (vasemmalta) Risto Relander Luterilaisesta ristin seurakunnasta sekä pastorimme Markku Särelä, Vesa Hautala, Mika Bergman, Edward Brockwell, Kimmo Närhi ja Dani Puolimatka.

pereen seurakunnasta, Luterilaisesta ristin seurakunnasta kuin ulkopuoleltakin. Ordinaatiossa olivat mukana kaikki kirkkomme pastorit sekä myös Luterilaisen ristin seurakunnan pastori Risto Relander.

Lounaan jälkeen juhlaa jatkettiin teemalla ”uskonpuhdistus tänään”. Kolmen uskonkappaleen kautta pastorimme toivat esille sen, missä kysymyksissä erityisesti nykyään on uskonpuhdistuksen paikka. Juhlassa saimme kuulla myös muun mu-

assa yksinlaulua sekä lasten että aikuisten kuorojen esitykset. Päivä päättyi juhlahahveihin. Juhlapäivän puheet ovat kuunneltavissa nettisivuillamme.

Toivon, että paikalla olleilla päällimmäisinä tunteina ovat ihmetys ja kiitos. Meitä on siunattu aivan valtavasti. Me saamme ottaa kiitoksella vastaan kaikki meille annetut lahjat ja kantaa uuden pastorimmeakin rukouksessa Jumalan kasvojen eteen.

Mika Bergman

Vapahtajamme syntymä

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beethleheemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuullivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu. (Luuk. 2:1 - 20)

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beethleheemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailloilla ja olemme tulleet häntä kumartamaan." Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästytti hän ja koko Jerusalemin hänen kanssaan. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntymässä. He sanoivat hänelle: "Juudean Beethleheemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: 'Ja sinä Beethlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä

hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia." Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan." Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa. (Matt. 2:1 - 12)

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelen saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Särelä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreleä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valittavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelen ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

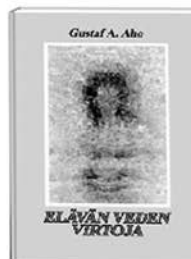
Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2016	€
Aamoksen kirja, käänös ja selitys (M. Säreä)	2,50
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stockhardt)	30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stockhardt)	20,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00
Iso katekismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Säreä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Säreä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Säreä)	1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Säreä)	1,50
Kolossan seurakunta (M. Säreä)	2,50
Kristinoppi, (englannin-, igbon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen) ..	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (M. Säreä)	8,50
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Säreä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Säreä)	3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Säreä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), ven.-kiel.	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50
Raamattu opettaa (Brief Statement, – LCMS, suom. M. Säreä)	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomennos M. Säreä)	2,50
Raamatun arvovalasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Säreä)	0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Säreä)	15,00
Rukous joka päivälle	0,50
Rukouskirja lapsille	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Säreä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Säreä)	6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Sovituksen Sana (R. Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928–1968 (A. A. Uppala, M. Säreä)	1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:en yhdyskuntajärjestys)	3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Palikko, M. Säreä)	8,00
Kehitysoopin kulisista - Taustaa 2. (K. Palikko)	10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Palikko)	12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)	20,00
Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Taksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Säreä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskeniemi)	10,00
LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nro maksullinen, vanhoja maksutta)	2,50
Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen. Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut	

Lasten ja nuorten joululeiri

Oriveden Siitamassa 28.–31.12.2016

Teema isommille ja nuorille:

Raamatun syntyminen leviäminen

Teema pienemmille lapsille: *Sanan kuuleminen*

Keskiviikko 28.12.

16.00 Aloitukset ja joululauluja

17.00 Päivällinen

18.00 Oppitunti lapsille ja
nuorille

19.00 Iltahartaus

20.00 Iltapala

Torstai ja perjantai

8.30 Aamiainen

9.30 Aamuhartaus

10.30 Oppitunnit lapsille ja
nuorille

11.30 Joululauluja

12.00 Lounas

Ulkoilua/askartelua

15.00 Päiväkahvi

16.20 Oppitunnit lapsille
ja nuorille

17.00 Päivällinen

18.30 Joululauluja

19.00 Iltahartaus

20.00 Iltapala

Lauantai 31.12.

8.30 Aamiainen

9.30 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus

n. 12:15 Lounas

Pakkaus ja loppusiivous

Koko leirin hinta on 50 e tai 20 e/vrk. Samasta perheestä
enintään kahdesta lapsesta. Ilmoittautuminen Dani Puoli-
matkalle 14.12. mennessä.

Tilaajien huomioon

Vuoden 2017 Luterilaisen vuosimaksu on 25 euroa. Sen voi mak-
saa suoraan Luterilaisen tilille ilman laskua.

Maksun saaja: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko,
Luterilaisen toimitus. Tilinumero: FI15 8000 1700 3033 09

Säästämme näin laskutuskuluja. Kiitoksia paljon!

Iltahartaus ti 29.11. klo 18.50, YLE 1. Pastori Kimmo Närhi.

Seurakuntien joulujuhlat

Jumalan sanaa, yhteislaulua sekä yhdessäoloa, joulupuuroa ja muita herkkuja.

Tampereella 4.12. klo 11 jumalanpalveluksella alkaen

Helsingissä 18.12. klo 11 jumalanpalveluksella alkaen.

Sydämellisesti tervetuloa!

Kastettu

Pyhässä kasteessa Jumalan armon osallisuuteen ja Helsingin seurakunnan jäseniksi on otettu Ronja Helmi Emilia Lappalainen 1.10.2016 sekä Iisak Imanuel Brockwell 22.10.2016.

”Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta” (Tiit. 3:4–5)

Sirkku Katajamäki 11.6.1925–1.10.2016

Syysiltojen pimetessä saapui viesti uskonsisaremmen Sirkku Katajamäen poismenosta. Poisnukkunut oli syntynyt Malkavaaran 13-lapsisen sisarus-sarjan puolivälin tienoilla. Hänellä oli suuri onni kuulla lapsuuden kodissaan runsain määrin Jumalan sanaa, mistä hän oli kiittollinen koko elämänsä ajan. Evankeliumi Jeesuksesta oli hänen elämänsä turva. Monet erityisesti Siionin kanteleen laulut olivat hänelle rakkaita elämän loppuun saakka. Monesti hän toi esiin kiittollisuutensa siitä, että oli saanut lapsuudestaan saakka elää tunnustuksellisen luterilaisen seurakunnan jäsenenä.

Muistamme Sirkun Jumalan armosta iloitsevana uskovana, joka luottavasti turvautui Jumalan huolenpitoon. Sekä usko että arkisen elämän asenteet olivat paljolti peräisin lapsuudenkodin turvallisuudesta. Muutama vuosi sitten vierailin Sirkun luona hänen muutettuaan hoitokotiin. Kello oli noin 16.50. Sirkku katsoi kelloa ja sanoi: ”Kello tulee viisi, isän liike menee kohta kiinni.” Hän viittasi isänsä, Viljo Malkavaaran parturiliikkeeseen, jonka siivoaminen oli vuoron perään siskojen työtä. Tämä kiinnekohta lapsuuteen ja nuoruuteen säilyi, vaikka uudemmat asiat eivät enää mielessä pysyneet.

Kodista saamansa perinnön mukaisesti Sirkku Katajamäelle oli tärkeää pitää Jumalan sanaa esillä oman perheväen ja sukulaisten kuultavana. Seurakunnan toiminta oli hänelle sydämen asia. Niin kauan kuin se oli mahdollista, hän osallistui siihen ja tuki sitä. Näin hän jätti meille esikuvan turvata Jumalan armoon, pitää hänen sanastaan kiinni ja sikäli kuin meistä riippuu, johdattaa myös toisia autuuden tielle.

Kimmo Närhi

SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN KIRKKO

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1, *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 27.11., 11.12. ja 25.12., 8.1., 22.1., 5.2. ja 19.2. *Pyhäkoulu* su 27.11., 11.12. ja 8.1. klo 10. *Joulujuhla* 18.12. klo 11 alkaen jumalanpalveluksella.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* (HPE) klo 15: 20.11., 27.11., 11.12., 18.12., 15.1., 29.1. *Raamattutunnit ja pyhäkoulut* klo 15 (Pai-kasta lisätietoja Dani Puolimatkalta): niinä sunnuntaina, kun ei ole jumalanpalvelusta. Huom! Ei tilaisuutta 4.12., 25.12. eikä 1.1.

Joensuu, *Jumalanpalvelus* (HPE) su 13.11, 4.12., 8.1. ja 29.1. klo 18.

Kokkola, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 18.11., to 15.12. ja pe 20.1. klo 18.30

Kyyjärvi, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 18.11. ja 20.1. klo 14.

Lahti, Rajakatu 7, *Jumalanpalvelus* (HPE) sunnuntaisin klo 16. *Raamattutunti* ke 23.11., 7.12., 21.12., 11.1., 25.1., 8.2. ja 22.2. klo 14. Huom! *Joulupäivän jumalanpalvelus* jo klo 11.

Siitamaa, *Joulukirkko* 25.12. klo 12. *Joululeiri lapsille ja nuorille* 28.–31.12. alkaen klo 16. *Jumalanpalvelus* (HPE) 31.12. klo 11.

Tampere, Marttala Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 11. HPE kuukauden 2. ja 4. sunnuntai. Poikkeus: ei tilaisuutta 25.12. eikä 1.1. *Raamattutunnit* joka kuukauden kolmas torstai klo 18, paikka vaihtelee.

Nuorten aikuisten illat noin joka toisen viikon keskiviikko klo 18:30. Paikasta lisätietoja pastori Vesa Hautalalta. *Joulujuhla* 4.12. Marttalassa alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12, *Jumalanpalvelus* (HPE) 17.12. klo 15. Ensi vuoden alun tilaisuuksien ajankohdista voi olla yhteydessä pastori Mika Bergmaniin.

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 16.12. klo 15.30.

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja, *Jumalanpalvelus* (HPE) la 19.11., 17.12. ja 21.1. klo 11.

Äänekoski, *Jumalanpalvelus* (HPE) su 18.12. klo 14.

Pastori Mika Bergman Urheilukatu 24 A 8, 00250 Helsinki.

Puh. 040 865 0372.

mika.bergman@luterilainen.com

Pastori Edward Brockwell Ansari-tie 5 A 21. 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Atomikatu 6 A 12, 33720 Tampere.

Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Dani Puolimatka Hilpi Kummilan tie 16 A 10 13200 Hämeenlinna. Puh. 044 080 2861. dani.puolimatka@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen-Taina Siltavoudintie 1 B 16, 00640 Helsinki. Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com

www.luterilainen.com
www.pyhäkoulu.fi

Sisällys:

Liikuttava näky, Martti Luther.....	258
Miksi vietät joulua? MB.....	259
Adventin ajan kautta jouluun, DP.....	260
Kuka Jeesus on? VH.....	261
Miksi Jeesus tuli ihmiseksi? EB.....	263
Katso kuninkaasi, DP.....	268
Joulurauha, KN.....	270
Sydäntemme ilo on seimessä, DP.....	271
Miten Jumala voi tulla ihmiseksi? KN.....	272
Jeesuksen neitseellinen syntymä, KN.....	273
Onko Jeesuksella taivaallista äitiä? MB.....	274
Milloin Jeesus syntyi oikeasti? DP.....	275
Kristus tyhjensi itsensä, MB.....	278
Kristuksen kolme tulemusta, KN.....	279
"Nyt seisahdun mä seimelles..." VH.....	280
Valmistaudu jouluun ajoissa, DP.....	281
Minne ne joutuvat, jotka elivät ennen Jeesusta, KN.....	282
Joulusaarnat aiheuttivat kriisin, MB.....	283
Joulu Lutherin kodissa, MB.....	284
Pyhä Lucia, MB.....	285
Jeesus ja muut ihmiseksi tulleet jumalat, DP.....	286
Vähä katekismus, MB.....	287
Hartaus, VH.....	288
Rukouskirjani, MB.....	290
Paavi Ruotsissa, MB.....	291
Lapsille, MM-T.....	292
Lämminhenkinen juhla, MB.....	294
Vapahtajamme syntymä, Luuk. 2:1 - 20 ja Matt.2:1 - 12	296
Ilmoituksia ja kirjoja.....	298
Toimintatietoja.....	302
Kansi: Talvinen pihlajanoksa, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09.Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2016: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: : Mika Bergman, Urheilukatu 24 A 8, 00250
Helsinki. Puh. 040-8650372. Sähköposti: mika.bergman@luterilainen.com
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Johanna Hautala, Atomikatu
6A, 33720 Tampere. Sähköposti:johanna.hautala@luterilainen.com. Jos se
ei ole mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09 Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com